

متن پرسش

تجلی ذاتی تجلی است که در آن بیرون و درون، ظاهر و باطن یکی می‌شود و جهانی که از باطن تو بیرون زده است به تو برمی‌گردد و تو به جهانی که در ظاهر آنی برمی‌گردد، این اتفاق مقدس فقط به معجزه عشق ممکن است، جایی که انسان عاشق خود عشق می‌شود نه معشوق! آنجا دیگر فقط حسن ذاتی معشوق مد نظر است، نه حسن ظاهر و نه حسن باطن! آنجاست که خواهی گفت: عاشقم بر همه عالم که همه عالم از اوست... چه خوش گمانست معشوقی که فکر می‌کند تو عاشق اوایی حال آنکه تو فقط منتظر تولد مولود خجسته عشق بودی نه معشوق محدود! و عشق خداست و عاشق انسان نیست که نیست و فقط او به هدف خلقت پی برده‌است... #ذوقیات_من

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این یعنی: «عاشقم بر لطف و بر قهرش به جدّ / ای عجب کس عاشق این هر دو ضد». این یعنی: «ندانم چه ای هرچه هستی تویی». این یعنی: فقط «او»، «وحده وحده و حده» و این یعنی زندگی که خداوند برای ما اراده کرده است. مابقی هرچه هست سرگردانی است. موفق باشید